

[Indenrigsministeren]

for det har ligget regeringen overordentlig meget på sinde, at denne koordinering foregik.

Hr. Lenger spørger, hvad mødet den 10. december ender med. Det må hr. Lenger ikke forlange at jeg skal svare på, for så ville det vist ærligt talt være illusorisk overhovedet at holde mødet. Mødet foregår den 10. december. Der drøfter vi status, økonomi og udviklingen i Københavns kommune.

Endvidere spørger hr. Lenger, om der vil være udsigt til flere penge – flere udgifter ville jeg hellere spørge om. Det kan jeg ikke vide, og det har jeg vist også svaret kommunaludvalget. Jeg kan ikke vide, om der kommer flere udgifter på AIDS-området. Det må vi ikke håbe, for hvis der gør det, er det, fordi sygdommen spreder sig i en sådan hast, at vi bliver nødt til at yde flere penge til det. Så enkelt er det, men det kan vi ikke sige i dag.

(Kort bemærkning).

**Lenger (VS):**

Jeg sagde meget præcist, på hvilke områder jeg mener København tøver, og jeg tog oven i købet hatten af for Københavns kommunes indsats med hensyn til forøgelsen af faciliteterne på Hvidovre hospital. Men Københavns kommune tøver i forbindelse med rådgivningsindsatsen, vejledningsindsatsen, her i særdeleshed kriserådgivningen. Det er ikke nogen speciel kritik af Københavns kommune, for rådgivningen er meget sparsom overalt i landet, men forskellen mellem Københavns kommune og de øvrige sygehuskommuner i den forbindelse er jo, at det i Københavns kommune er af vital betydning.

Jeg synes, at ministeren stikker hovedet i busken ved at sige, at vi skal vente, for enhver ved jo, at Københavns kommune i skuffen har liggende et stykke papir, hvor man skriver alle de udgifter op, som man afholder, og at man på et eller andet tidspunkt kommer med en regning.

Det er også lidt flot, synes jeg, når ministeren siger, at det er aftalt at vente med en afklaring af disse forhold indtil december eller måske indtil foråret, fordi hospitalsborgmester Jørgen Frederiksen jo netop gjorde det ganske klart under mødet i september måned, at Københavns kommune ikke vil acceptere andet, end at staten betaler.

Endelig refererede ministeren mig for at have spurgt, hvad mødet den 10. september ender med. Nej, det spurgte jeg ikke om; jeg spurgte, om der skete en afklaring på det møde; det var såmænd det hele. Jeg er godt klar over, at ministeren ikke kan stå her og sige, hvad det ender med; så ville det jo, som ministeren selv siger, være omsonst at holde mødet. Mit spørgsmål var såmænd meget mere beskedent, for jeg spurgte bare, om der skete en afklaring den 10. december, eller om det, som fru Karen Højte Jensen var inde på, først var til foråret, vi kunne vente en afklaring.

**Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):**

Jeg skal ikke blande mig i Københavns kommunes måde at administrere dette her på, men jeg vil gerne gentage, at sundhedsstyrelsen har nedsat en arbejdsgruppe, der nærmere overvejer de psykiske og sociale støtteforanstaltninger til smittede. Jeg går ud fra, at det bl.a. er en af de ting, hr. Lenger efterlyser, og det kunne jo godt tænkes, at Københavns kommune ligesom en række andre steder, ved jeg, afventer, at denne arbejdsgruppes arbejde bliver afsluttet. Det sker så hurtigt som overhovedet muligt, fordi der er andre steder, man også gerne vil i gang, fordi det er et voldsomt stort problem.

Hermed sluttede forhandlingen.

### *Afstemning*

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

**Anden næstformand (Povl Brøndsted):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-  
trakter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

#### **4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 38:**

*Forslag til folketingsbeslutning om nedlæg-  
gelse af amterne.*